

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 65 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1917 til 31. Marts 1918.

Forhandlingen genoptoges.

Wiinblad: Der er nedsat en Kommission bestaaende af Repræsentanter for Statsbanerne, Frederiksberg og København, og denne Kommission har fremsat en Plan, som i disse Dage har været omtalt i Bladene. Planen gaar ud paa at anlægge den nordlige Del af den Ringbane, som skal omgive København, saaledes at der bliver en Godsbane fra Vigerslev over Nørrebro til Hellerup. Den Kreds, jeg repræsenterer, er stærkt interesseret i dette Spørgsmaal, og jeg vil derfor tillade mig at rette en Henvendelse til den højtærede Trafikminister. Henvendelsen gaar ud paa, om Ministeren ikke vilde finde Anledning her til at udtale sig om denne Plan, saa at Befolkningen kan faa Lejlighed til at kende den noget nærmere. Der staar i Planen, at man paatænker at anlægge en Godsstation. Jeg vil derfor endvidere spørge den højtærede Minister, om man ikke ogsaa paatænker at lade Persontrafik foregaa paa denne Linie. Jeg vil ligeledes spørge den højtærede Minister om, hvorvidt den nye Plan vedrører den planlagte nye Personbanegaard ved Nørrebro, om Meningen er at fortsætte Arbejdet paa denne Station, eller om man paatænker at opgive dette Arbejde. Hvis man agter at fortsætte Opførelsen af den nye Personstation ved Nørrebro, vil jeg tillade mig at spørge, om den højtærede Minister agter at bevare Holte-Banegaarden og Klampenborg-Banegaarden, indtil den nye Banegaard ved Nørrebro er anlagt.

Der er under denne Debat talt om en Forhøjelse af Jernbanetaksterne. En saadan vilde jeg meget beklage, jeg synes tværtimod, der er al Grund til at ønske, at Jernbanetaksterne kunde blive sat ned.

Det har stor kulturel Betydning, at Befolkningen har saa let Lejlighed til at foretage Rejser som vel muligt. Navnlig kunde jeg ønske, at Jernbanetaksterne blev nedsat for Nærtrafikken. Nu er det saaledes, at det er dyrere at køre til Charlottenlund og Gentofte med Jernbane end at køre med de elektriske Sporvogne. Det koster 25 Øre at køre med Banen til Charlottenlund eller Gentofte, hvorimod man kan køre med Sporvognen for 20 Øre, og hertil kommer, at Sporvognene kører Passagererne efter deres Ønsker til forskellige Steder i Byen, medens Statsbanen ender ved Gyldenløvesgade eller ved Østbanestationen, og man maa betale ekstra Sporvognspenge for at komme videre. Jeg kunde ønske at spørge den højtærede Minister, om han ikke tænker paa at simplificere den saakaldte Skovtrafik, og om han ikke vilde stræbe efter at gøre Skovtogene saa billige som muligt. Endvidere vil jeg spørge Ministeren, om han ikke tænker paa at ophæve det Klassesystem, der endnu bevares i Statsbanernes Skovtog. Det er urimeligt, at man for at køre til Klampenborg eller Holte skal inddeles i Klasser. Medens Ministre, Rigsdagsmænd og Arbejdere kører broderligt i samme Klasse i Sporvognene, skilles Befolkningen ad i Klasser, naar man skal køre med Statsbanernes Vogne. Man spærres inde i 2den eller 3die Klasse efter den Evne, man har til at betale, og det er saa meget mere ærgerligt, som Statsbanernes 2den Klasses Vogne benyttes forholdsvis lidt, hvorimod 3die Klasses Passagererne stuves sammen i 3die Klasses Vogne paa en Maade, der er fuldkommen oprørende. Naar man tænker sig, at man lever under et radikalt Ministerium og i et demokratisk Land, er det mærkeligt, at man vil bevare disse gamle Vaner, disse gamle Systemer fra Fortiden og spærre Folk inde i forskellige Klasser, stuve den fattige Del af Befolkningen sammen og lade den mere velhavende Del køre i magelige og behagelige Vogne. Jeg har talt med den højtærede Trafikminister om dette Spørgsmaal, og Trafikministeren kan naturligvis sige til os, at i disse Gullasch- og Børsspekulationsperioder er der stigende Tilgang til 2den Klasses Vogne. Men det skulde ikke være det, der var det bestemmende. Det, der skulde være det bestemmende for en demokratisk Minister, var Bestræbelsen for at udviske Klasseforskellen, men ikke bevare den saaledes, som man bevarer den selv paa Nærtrafikens Skovvogne.

Dette System med at have to Vogn-